

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1153/2019
26.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миломир Јовановић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва "Помоћ на друму 987" д.о.о. из Краљева, кога заступа Владислав Костић, адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 575/2018 од 02.10.2018. године, у седници одржаној 26.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 575/2018 од 02.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 49/16 од 18.10.2017. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиљи бр. .. од 22.01.2016. године, а тужени обавезан да тужиљу врати на рад. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиљи на име накнаде штете по основу изгубљене зараде у висини минималних зарада, за период од 23.01.2016. године до 30.04.2017. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом ближе означеном у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да на име тужиље надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Краљево, уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, на основицу досуђене изгубљене зараде из става другог изреке, за период од 23.01.2016. године до 30.04.2017. године. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове поступка од 58.500,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 575/2018 од 02.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 49/16 од 18.10.2017. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374.став 1., учињених у другостепеном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је код туженог у периоду од 01.10.2013. године до 14.03.2014. године, била ..., а од 25.03.2014. године, распоређена је на послове сарадника за ... послове и администрацију. Уговор о раду закључен 01.10.2013. године, са анексом од 25.03.2014. године, тужили је отказан побијаним решењем бр. .. од 22.01.2016. године, због учињене теже повреде радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, несавесно, неблаговремено или немарно извршавање радне дужности. Тим решењем тужили је стављено на терет да је неправилним књижењем на конту 449-7, 221-9 и 221-4 у 2011, 2012. и 2013. години, исказала нетачан салдо на аналитичком конту 449-7 на крају 2011. године, затим на конту 221-4 у 2012. и 2013. години, што је за последицу имало неоправдано увећање трошкова туженог у 2013. години на конту 449-7 у износу од 78.615,00 динара, који износ би по исправном књижењу представљао неизмирену обавезу запосленог ББ, чиме је себи и другом прибавила противправну имовинску корист у износу од 78.615,00 динара, на штету имовине туженог. Пре доношења отказног решења тужила је 17.12.2015. године, упозорена на постојање разлога за отказ уговора о раду, зато што је у вршењу послова и радних задатака исте несавесно или немарно извршавала што чини разлог за отказ из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, односно што су приликом контроле књижења од стране туженог утврђене неправилности, чиме је туженом причињена штета у износу 78.615,00 динара, због чега је против тужиле поднета кривична пријава Основном јавном тужилаштву у Краљеву дана 20.08.2015. године. Тужила се изјаснила на упозорење 25.12.2015. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су налазећи да упозорење није у складу са чланом 180. став 2. Закона о раду, јер не садржи –основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ већ само уопштене формулације, усвојили тужбени захтев, поништили решење о отказу од 22.01.2016. године, тужилу вратили на рад и досудили јој зараду до 30.04.2017. године у висини минималне зараде, као и доприносе за обавезно социјално осигурање.

Према становишту Врховног касационог суда, правилан је закључак нижестепених суда да је побијано решење незаконито, али не само из разлога наведених у нижестепеним одлукама.

Наиме, према члану 184. став 1. Закона о раду, отказ уговора о раду из члана 179. став 1. тачка 1. и став 2. и 3. овог закона, послодавац може дати запосленом у року од 6 месеци од дана сазнања за чињенице које су основ за давање отказа, односно у року од годину дана од дана наступања чињеница које су основ за давање отказа.

Тужили је уговор о раду отказан 22.01.2016. године, због повреда учињених 2011., 2012., 2013., године. Како су чињенице које образују основ за давање отказа тужили, у конкретном случају наступиле 2011, 2012. и 2013. године, а побијано решење

донето, по истеку рока од годину дана из члана 184.став 1. цитираног закона, тужени је преклудиран у праву да тужиљи за наведене учињене повреде радне обавезе откаже уговор о раду, што побијано решење чини незаконитим.

Имајући наведено у виду нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, због чега је ревизија тужене одбијена као неоснована.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**